

postremissvexlars utgifvande, och om icke Kejsrerliga Senaten möjliggjort denna dess sedelcirkulation genom att tillåta deras mottagande i Finlands bank.

På dessa skäl ansåg Senatorn landets fördel fordra, att privatbankerna tillåtas utgifva sedlar till en sådan minimivalör, att de verkligen må kunna någon tid stanna kvar i cirkulationen. Ty återvända de jemt till bankerna, så måste t. ex. Föreningsbanken i alla sina kontor hålla ett så stort belopp metalliskt mynt eller Finlands banks sedlar i beredskap, att dess egen sedelutgifning endast i ringa mon kan lätta utlännigen. Och ehuru, hvad i detta afseende nu Föreningsbanken medgifves måste gälla såsom præjudikat äfven för andra blifvande privatbanker, och frågan derföre bör betraktas ur denna allmänna synpunkt, bör det icke förbises att närvarande af missvexten och spannmålsimporten föranledda svåra tid påkallar all möjlig lättnad för Föreningsbanken att komma landets industri-idkare till hjälp. Denna bank har också, genom det bankmessiga förfarande, den iakttagit, och det förtroende den, härigenom tillvunnit sig, gjort sig af landet, och derföre äfven af all den lättnad för dess verksamhet som utan väda för det allmänna kan densamma medgifvas, synnerligen förtjent. Äfven de säkerheter, den för sin sedelutgifning nu erbjuder, utgöras i sjelfva verket af aktionärernas kontant inbetalda kapital, hvilket banken omsatt till Hypoteksföreningens obligationer, härigenom äfven underhjälpande dessas kredit, medan t. ex. de Svenska privatbankerna till icke obetydlig del äro grundade på inteckningssäkerheter och vid sin sedelutgifning kunna sägas hafva följt den vådligare metoden att utmynta landets fastigheter; Och torde äfven här i landet de privatbanker, som framdeles kunna uppstå, i anseende till bristen på kapitaler, komma att grundas på fastighetssäkerheten. Äfven så beskaffade banker måste dock, om sedelutgifningsrätten skall kunna främja deras rörelse, tillåtas utgifva sedlar af sådan valör, att de må kunna i cirkulationen bibehålla sig. Med hänsyn till affärernas i landet beskaffenhet, vore i sjelfva verket en valör af tio mark redan nog hög, då i allmänhet endast ännu lägre valörer äro användbara för den stora massans behof.

607 *S. H. ANTELL – J. V. SNELLMAN 3.VIII 1866*
HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio den 3:dje Augusti 1866.

Min Värdaste Broder!

Ehuru onda tiderne än äro, lefva vi här ännu, men det är ett bekymmerfullt lif jag åtminstone lefver. – En obeskriflig hjerte ångslan, sömnlösa nätter plåga mig ständigt och jag behöfver samla allt mitt okufveliga mod, all min förtröstan på ett bättre kommande, för att hålla mig oppe. Men man kan ock förstelna vid denna väderlek. I snart tre veckors tid regnigt, mulet och kulet nästan dageligen; solen har sällan visat sig – och vi som just så väl skulle behöfva honom. Det är en likaartad sommar som 1862 och derföre har jag stundom fruktat och fruktar ännu det värsta. Mätte Försynen emellertid förskona oss ifrån detta straff.

Såsom jag redan i min officiella rapport anmält försiggick rågblomningen mycket ojemnt. Ett ganska starkt och nog långvarigt regn

mellankom och jag hörde, för några dagar sen, af en Nilsjä bonde, att rågen *der*, blommat ännu Jakobi tiden – allt för regnets skull. Rågmognaden inträffar naturligtvis i samma förhållande och därför är man i nöd för utsäde. Då jag gjorde min vanliga rundresa för att med egna ögon öfvertyga mig om ställningen i länet, årsvexten, tillgångarne m. m. inspektera de af mig anordnade arbetena och framför allt: hemta goda råd af folket, – hoppades man allmänneligen att rågen skulle mogna så tidigt, att man kunde så med sin nysäd. Beklagligen satte vår Herre p. för dessa förhoppningar. Regnperioden begynte omkring den 6:te Juli under begynnelsen till den grannaste rågblomning och så har det gått framåt. För kornet, som dessa dagar gått i ax, har den väderlek som, åtminstone här i trakten hemsökt oss, varit ganska menlig, – men ännu har oss här, (tills dato) veterligen, frosten ej skadat sädesvexterne, men dock på frostömre ställen redan knipit potetsskaften.

Höbergningen har till en del redan blifvit verkställd, men äringen säges vara knapp h. e. under medelmåttan; dock äfven ställvis god. Man har i allmänhet oändeligen svårt att både taga, och få reda på det sanna och rätta förhållandet med jordbrukarens skördar och ställning i allmänhet och ofta har jag varit frestad att tro, att, näst diplomaterne, possessionaterne äro de naivaste storljugare. Detta kan väl vara förlåtligt, då man nog ofta sökt leda mig bak ljuset.

Med otålighet har jag väntat svar på mitt senaste telegramm angående upphandling af råg af handkanden Ranin, för att användas till löpande statsutgifter, i stället för den råg, vi hafva i magasinet och som duger till utsäde. Får jag ej detta svar i morgon, så måste jag per telegraf anhålla derom, för att kunna gifva bestämdt svar åt de församlingar, som begärt att få utsädes råg till låns af kronan.

Penninge ställningen är i hela länet ganska bekymmersam, – ja det finnes inga penningar alls. Landtmanna produkterne stå i vanpris och å de nog ofta förekommande exekutive auktionerna, – icke för kronans utan privates fordringar, – fås inga köpare, af brist på penningar, eller ock går allt för en spottpenning. Alldrig har jag hört maken, men att denna, förtviflade ställning är en följd af de flere missvextår, vi här haft – under ett decennium fyra totala missvexter och 6. dåliga år – detta är min fasta öfvertygelse. Jag anser det vara orätt och orättvist att söka orsaken dertill i myntreformen. – Att du, min gamle högtvärderade Broder, har fullt upp med bekymmer och sorger, det kan jag nog samt begripa och jag tänker ofta derpå, ty jag känner något till ställningar och förhållanden i vårt kära fädernesland. Jag har icke utan nytta, för mig sjelf åtminstone, varit direktor för gen^{eral} guvernements kansliet och förste expeditions sekreterare vid stats sekretariatet. – – –

Vi äre ett obegripligt, högfärdigt, egenkärt och afundsjukt folk. Säg hvarifrån kommer allt detta? I den stund som är, cirkulera här åter underliga berättelser om våra högmögendes nappatag om företrädet.

Vänskapsfullt tecknar jag mig städse

Din
tillgifne broder och tjänare
S. H. Antell.